

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Georgii Buchananani Paraphrasis, In quintum librum Psalmorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

GEORGII BV-
CHANANI PARAPHRASIS, IN
quintum librum Psalmorum.

PSAL. CVII. *Cantate Domino, quoniam
bonus, &c. Carm. gen. 1.*

Cantemus Dominumq̄ bonum, facilemq̄
parentem,
Cuius habet nullas larga indulgentia metas.
Hanc grato simul ore canāt quos dira tyrānis
Quū premeret, s̄uo incolumes ex hoste rece-
Et iuga captiuo excussit seruilis collo. (pit,
Perq̄ feras gentes sparsos, quā surgit ab undis
Et quā diuersas abiens se condit in undas
Phœbus, ab arctoæ campis glacialibus ur̄sa
Collegit, tepidōq̄ domū reuocauit ab Austro.
Per steriles saltus & inhospita saxa uagantes,
Quā nulla ad cultas ducunt uestigia terras,
Fracti animos mærore, inopes undæq̄ cibiq̄,
Auxilium miseris implorauere querelis:
Audiit orantes, & opis miseratus egenos,
Omnibus exsoluit mærentia pectora curis,
Monstrauitq̄ uiam cultas quę ferret ad urbes.
Ergo canant Dominumq̄ bonum, facilemq̄
parentem,
Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
Quippe sitim uictuq̄ famem compescuit egrā,
Reddidit & membris uires animoq̄ uigorem:
Quique

*1. Miseri
de p̄orig. ca.
mitati ex
at 1707.*

Quique Dei monitis ingrata mente relictis,
 Carceris in tenebris & cæca nocte iacebant,
 Quû tremeret gelidæ exanimes formidine mor-
 Afflictisq; malis humiles fractisq; iacerent, (tis
 Auxilium miseris implorauere querelis:
 Audijt orantes, & opis miseratus egenos,
 Omnibus exsoluit mærentia pectora curis.
 Vincla manu ualida rupit, mortisq; timorem
 Reppulit, & terris puidos eduxit ab umbris.
 Ergo canant Dominumq; bonum facilemq;
 parentem,

Et latè ignotis pandant facta inclyta terris,
 Liminâq; & portæ qui claustra refregit ahencæ.

Delicijs animi uires quum stulta libido
 Affligit, corpusq; graui languore solutum
 Stultitiæ pendit pœnas, & morte propinqua
 Reijciunt omne in fastidia marcida uictum,
 Auxilium miseris qui implorauere querelis,
 Aspicit orantes, & opis miseratus egenos,
 Omnibus exsoluit mærentia pectora curis.
 Ereptisq; suo leti de limine uerbo,
 Restituit letumq; nouat per membra uigorem
 Ergo canant Dominumq; bonum facilemq;
 parentem,

Et latè ignotis pandant facta inclyta terris:
 Et meritis cumulent memores altaria donis,
 Et grata acceptam testentur uoce salutem.

Qui mare fluctisonum sulcat, curuisq; ca-
 rinis

Admouet externas uaga per commercia gêtes
 Non ignota illi diuina potentia, nec quæ

O iij

II. cap. 2.

III. 5. u. 1. 2.
 3. m. 4.

III. In
 mari periculi
 tantus.

Monstrat in immenso miracula sepe profundo.
 Quum iubet, irrumpunt uenti stridete procella:
 Et mare nunc spumis candentibus astra laceffit,
 Et nunc Tartarei subsidit ad ima barathri:
 Pallent ora, metus trepidantia pectora pulsant,
 Et uelut oppressis uino uestigia mutant:
 Callida nec cani iuuat ars aut cura magistris:
 At Dominum ut mæstis implorauere querelis,
 Exaudit trepidos, & opis miseratur egenos.
 Iam uenti ponunt, stratâq; æqualiter unda,
 Arrident taciti tranquilla silentia ponti.
 Iam posita leti gaudent formidine nauæ.
 Ergo canant Dominumq; bonum facilemq;
 parentem,
 Et latè ignotis pandant facta inclyta terris.
 Hunc populi cœtus laudat, sanctiq; tenatus
 Cœcilium super astra ferat, qui flumina siccat,
 Et riuos passim riuis bullantibus agros,
 Fontibus oclusis sitienti damnat arena:
 Et fœcunda, sui facta ob scelerata coloni,
 Arua iubet falsis subitò sterile scere glebis.
 At contra in sterili campo malè pinguis arena
 Stare lacus, pinguesq; facit stagnare paludes:
 Et fluuijs siccos riuisq; fugacibus agros
 Irrigat, atq; inopi transmittit habere colono:
 Quiq; nouas sanctis moderetur legibus urbes,
 Et serobibus credat uites, & semina fuleis,
 Vnde legat dulces maturo in tempore fructus,
 Quos pater omnipotès alit, & prouetib⁹ auget.
 Assiduis pecorum fœtus. Vbi nescia rursus
 Commoda fortunæ modicè mès ferre secunda.
 Frena

V.
 Sterilis a hem
 soli perpesti.

VI. Tyrannide
 eam se
 trionibus op
 p. r. r.

Frena dedit uitijs, retrahit sua munera iustus
 Arbiter: indomitos animos & corda superba
 Cladibus affligit: sæuis punire tyrannis
 Tradit, & ignauo petulans sub principe uulg'
 Contemptu, populis prædam iubet esse propin
 quis.

Perq; inopes uictus terras traducit, ubi antè
 Nulla hominũ tritam mōstrant uestigia callē.
 Auertit mala pauperibusq;3, animiq;3 mōdestis,
 Atq;3 hilares multa fœcundat prole penates.
 Hæc spectāt gaudētq;3 boni: malè cōscia mustat
 Turba metu. Ast animi quibus est solertia, cura
 Assidua uoluūt, memoriq;3 hæc mēte recondūt,
 Luceat ut cunctis Domini clementia terris.

PSAL. CVIII. *Paratum cor meum, Deus,
 paratum cor meum, &c. Carm. gen. 2.*

MENS infracta malis, animi uigor integer, or
 Te uoce, rector, te celebrabit lyra. (bis
 Eia age, depositis mens expergiscere curis:

Et tu canora barbitos cum nablijs.

Ocyus auroræ quàm Lucifer excitet ignes,
 Aurora cantus quàm uolucrum exsuscitet,
 Te pater alme canā: populos tua facta per o-
 Quacunq;3 tellus pādatur, uates ferā. (mnes

Nam tua fiderei bonitas fastigia cæli,
 Fidesq;3 tractus nubium superuolat.

O Deus augustum nitido caput exere cælo:
 Ostende terris gloriæ iubar tuæ.

Eripiasq;3 tuos gelidi formidine leti
 Præfens, & opifer inuocantes audias.

O iij

Audijt ex adytóq? Deus flammantis Olympi,
 Vocem rependit gaudij prænunciam.
 En tibi frugiferos Sichimæ dispertiar agros:
 Vallem Sucothi metiar decempeda.
 Nonne mihi parent Iacobi pignora, quisquis
 Vel pecore tondet arua, uel uomere secat?
 Oppida sub pedibus Syriæ calcabo superba,
 Moabum, Idumen, & Palæstinas domos.
 Quis mihi pādet iter munitas ductor ad arces?
 Muros Idumes diuitis quis diruet?
 Quis nisi tu nostræ gentis Deus unice tutor?
 Qui nos premendos hostibus reliqueras,
 Offensus uitijs prauis: nec in arma ruentes,
 Nostros præibas dux, ut antè, exercitus.
 Nunc pater auxilium rebus bonus adfer in ar-
 ctis.
 Humana fallax credulos spes decipit:
 Te duce, uictrici decorati tempora lauro,
 Pedibus prememus hostis arrogantiam.

PSAL. CIX. Deus laudem meam neta-
 cueris, quia, &c. Carm. gen. 2.

NE fileas, ne dissimula mea gloria, nèue
 Sine ueritatem supprimi mendacio.
 Me scelerati oris fraus, & crudele uenenum,
 Proterua fictis lingua me premit dolis.
 In me odia occultis acuunt sermonibus iras,
 Et immerenti fabricant molestiam.

17 **Q**ui mihi debebant fidum solamen amici,
 Probra ingerebant clanculum & conuitia.
Ast

Ast ego secretæ, tibi, qui penetrabilia mentis
 Cernis, dolente corde fundebam preces.
 Omnibus officijs culti mihi damna rependūt,
 Remunerantur odio amorem simplicem.
 Tu pater hūc sæuo uastandum trade tyranno:
 Vastator illi ad dexteram astet Angelus.
 Iudicis astiterit quum sordidus ante tribunal,
 Damnatus aspris exeat sententijs.
 Quum uolet iratos animos inflectere fando,
 Oratione iudices exasperet.
 Ante diem fato pereat præreptus acerbo:
 Locumq̄ uacuum dominus occupet nou⁹:
 Orba fleat soboles: uidua gemat uxor in aula:
 Eiecta proles patrio exulet solo:
 Instabilis, mendica, uagis erroribus orbem
 Lustret: quietum reperiat nusquam locum.
 Conturbetq̄ domum miseram, inscribatq̄ pe-
 nates,
 Scrutatus omnes fœnerator arculas.
 Ignotusq̄ hæres longo congesta labore
 Rapiat, opemq̄ nemo poscenti ferat:
 Nullaq̄ progeniem miseratio subleuet orbam
 Mors falce totam demetat semel domum:
 Proxima gentē omnē cū nomine delcat ætas,
 Apudq̄ Dominum, patris erratum, ut recēs
 Ante oculos interq̄ manus uersetur & erret:
 Nec uitia matris tollat ulla obliuio.
 Utq̄ erat oblitus miserandi, obliuio gentem
 Eius perenni supprimat silentio: (grum
 Qui deiectū, inopem, & curis mordacibus æ-

Pertrahere mortis nixus est in retia.
 Semper ei ueluti fuerat maledictio cordi,
 Maledicta in illum & execratio cadent.
 Ac ueluti studio fugit benedicere prauo,
 Sic nullus illi cupiat aut dicat bene.
 Nam uelut obtegitur talari corpus amictu,
 Maledictione totus ille est obsitus,
 Sic illi in cunctis affunditur intestinis
 Ut oleum in ossa penetrat, unda in uiscera.
 Hoc ergo incedat semper uestitus amictu:
 Hæc zona lumbos cingat illi & ilia.
 Ante Deum tales pendat detractio pœnas,
 Et clam salutem quisquis oppugnat meam.
 Alme pater, pater alme, tua me protege dextra
 Et inuidorum libera calumnijs:
 Ut nomen latus omne tuum telluris honoret,
 Et suauitatem sentiat clementiæ.
 Eripe me inuidiæ: sum pauper, egenus & expe
 Animumq; curæ turbidum urunt anxia.
 Non aliter pereo, species quàm futilis umbra,
 Pallent tenebris fera quum crepuscula.
 Aut ubi decussis solerti indagine ramis,
 Locusta tectis pulsa frondeis cadit.
 Genua labant infirma: artus ieiunia soluunt:
 Exangue siccis corpus aret ossibus,
 Me tumidi probris hostes petiére superbis:
 Me conspicati capita quassarunt sua.
 Adfer opem, seruumq; tuum, pater optime, serua
 Pro lenitate semper assueta tibi.
 Agnoscantq; tuam, rerum pater optime, dextrâ:
 Tuaq;

Tuaq̄ saluum me sciant clementia.
 Dū maledicta uomēt hostes, dū probra loquē.
 Bonusq̄ placidusq̄ benedices tu mihi. (tur
 Dum confusa illis turpis pudor ora notabit,
 Lætitia serui pectus hilarabit tui.
 Hos pudor, ut talos à uertice uestis ad imos
 Effusa latè corpus omne contegit,
 Hos pudor, & mærens turbato infamia uultu,
 Qui me maligno dente rodunt, obruat,
 Ast ego tū Domino grates memor ore sonabo,
 Cœtuq̄ laudes in celebri concinam,
 Qui stetit auxilio dexter cum paupere, uitāq̄
 Eripuit eius hostium ludibrio.

PSAL. CX. Dixit Dominus Domino meo,
 Sede à dextris meis, &c. Carm. gen. 3.

Sic alloquutus Dominus est Dominum meū,
 Asside dexteram ad meam,
 Dum proterendos, ceu scabellum, sub pedes
 Hostes tibi prouoluero.
 Ad orbis oras ultimas fascēs tuos
 Alta ab Sione proferam:
 Vt iuris æqui uinculis coërceas
 Fastus rebelles hostiam.
 Te pompa lætis quum reducet plausibus
 Ad templa uoti compotem,
 Sancto decorus apparatu exercitus
 Lætum celebrabit diem.
 Non roris imber ante lucem argenteus
 Sic uestit arua gemmeo
 Decore,

Decore,

Decore, ut omnes gentium fines tui
 Beabit ortus nuntius.
 Iuravit & se adstrinxit immutabili
 Dominus sacramento tibi,
 Tete futurum Melchisedecis sibi
 Ritu sacrorum antistitem,
 Sol inquieto lucis orbe dum diem,
 Dum luna noctem illuminet.
 Ad dexteram ille semper assistet tuam:
 Ferro tyrannos uindice
 Compescet: iram commodans suam tibi
 Gentes rebelles comprimet.
 Ducemq̄ regnis imperantem ditibus
 Sternet solo: torrentibus
 Latè per arua sanguinis riuis sitim
 Victor leuabit igneam.
 Ergo subactis hostibus, cælo caput
 Tollet decorum gloria.

PSAL. CXI. *Confitebor tibi Domine in
 toto corde meo, &c. Carm. gen. 4.*

Sine inter fidos tractem secreta sodales,
 Seu sancti stipante caterua
 Me populi loquar, alme parès, te pectore toto
 Vsq̄ canam: tua munera grato
 Ore feram. magna æternæ miracula dextræ:
 Magna quidem, sed & inclyta certè,
 Et manifesta bonis, studio scrutante fideli.
 Quicquid enim gerit, omnia splendor,
 Omnia diuina maiestas luce refulgens
 Illustrat

Illustrat. dum sidera terras
 Ignea lustrabunt, hunc iustum semper & equū
 Sera agnoscent sæcla nepotum.
 Nec quæ primæni quondam stupuere parètes
 Attoniti, mirandaq; natis,
 Inuida delebunt obliuia. parcere largus
 Nempe parens, facilisq; querelis
 Flectere cor miseris: spolijs ex hoste superbo
 Direptis decorauit amicos.
 Nec cum gente sua percussi fœderis illum
 Immemorem ulla redarguet ætas.
 Ostenditq; suas per facta illustria uires,
 Quum populatus regna superba,
 Dimensusq; nouis hostilia rura colonis,
 Dilectæ dedit oppida genti.
 Quicquid agit loquiturq; fides immobilis a-
 Aequi & regula dirigit omnes. (Eius
 Quæ iubet, æqua iubet, nulloq; interlita fuce,
 Aut tacitam cælantia fraudem,
 Quæq; nec æterno uoluentia sæcula lapsu
 Interimant, aut tempore carpant,
 Quippe astans fidei infractæ cōstantia & equū
 Perpetuò rata iussa tuentur.
 Quū premeret Pharij imperiū crudele tyranni
 Selecta de gente nepotes,
 Excussitq; iugum, & regis fera iussa superbi
 Exiit: æternaq; beatis
 Libertate frui donarat, pignora fera
 Si iurata parentibus olim
 Intemerata piæ seruassent fœdera Legis:
 Fœdera nullis irrita sæclis.

Quippe

Quippe Dei sanctum est & formidabile nomē,
 Ac sanctè sua pacta tuetur:
 Exigit & duras uiolato fœdere pœnas.
 Hunc colere ex animoq̄ uereri
 Viuendi rectè fons & sapientia prima est.
 Hanc cunctos qui dirigit actus
 Ad metam, uerè sapit: hunc uentura nepotum
 Semper dicent sæcla beatum.

PSAL. CXII. *Beatus uir qui timet Domi-
 num: in mandatis eius, &c. Carm. gen. 3.*

BEatus ille qui Deum rerum patrem
 Pietate non ficta colit:
 Deiq̄ gaudet legibus: mores suos
 Formare ad illas nititur.
 Latè per urbes diuites potentiam
 Eius propago proferet.
 Prolem piorum numinis benignitas
 Larga beabit dextera.
 Res affluenter suppetet semper domi
 Illi: nec ætas longior
 Obliterabit æquitatis gloriam
 Fructumq̄. Quum premet malos
 Fortuna, sæuo gestiens ludibrio
 Mutare summis infima,
 Benignitatis tum suæ iustis Deus
 Lucem in tenebris offeret.
 Clemens bonusq̄ in omnibus periculis
 Stirpem piorum muniet.
 Misertus inopis uir bonus, larga manu
 Succur-

Succurret indigentia:

Sic cuncta iusto temperans examine,
Nec uerba temere ut excidant.
Non turbo sortis cuncta quatientis, loco
Mouebit illum, nec dies
Suprema famam condet eius inuida
Obluij silentio.
Non liuor illum falsa gaudens spargere
Terrebit, aut calumnia:
Bellisue rumor, aut egestas lurida,
Fragorq; leti proximi:
Sed mente firma prouocat discrimina,
Deoq; solo nititur.
Ceu cana rupes murmurantis æquoris
Spernit minaces impetus:
Sic ille certa interritus fiducia
Sortis procellas sustinet:
Ac sustinebit, dum ruinas hostium
Saluus suorum aspexerit.
Opes uolucris instar auræ mobiles
Largitus est egentibus,
Sibi æquitatis gloriam superstitem
Seruauit: orbe gloriam
Viuaciorem, nec senectæ dentibus
Aeruginosæ obnoxiam.
Dum laude clarum, req; lautum splendida
Spectabit impius pium,
Curæq; mentem uellicabunt anxia,
Succumq; carpent corporis,
Dentem fatigans dente ringetur, luc
Se macerabit tabida.

Dominus

Dominus malorum uota ridet irrita,
Spes ut modestas promouet.

PSAL. C X I I I . Laudate pueri Domi-
num, laudate nomen Domini, &c.

Carm. gen. 25.

PSallite Dominum pueri, Domini
Nomen festo tollite cantu.
Nomen Domini sit benedictum,
Et sæclorum in sæcula longi
Nulla obliuio sentiat æui.
Primo à carcere solis Eoi
Ad purpureos usq; Occasus,
Omnes Domini nomen adorent,
Qui gentes super arduus omnes
Celsas ætheris incolit arces.
Cuius longè gloria mundi
Trans flammantia mœnia uecta est.
O pietatis nescia ueræ
Pectora: ritu sacra nefando
O qui fingitis, anne deorum
Quenquam Domino similem nostro
Nostis? quem super ardua cæli
Culmina positum nil latet imæ
Sub caua clausum uiscera terræ,
Nil humano procul aspectu
Trans multiplices ætheris orbis:
Inopem terræ qui prostratum
Suscitat, & de puluere egenum

Tollit

Tollit, ut alto positus folio
 Populi primos carpat honores.
 Qui maternos sterili fructus
 Exoratus donat, & orbos
 Læta renouat prole penates.

PSAL. CXIII. In exitu Israel de Aegy-
 pto, domus Iacob, &c. Carm. gen. 22.

Qum domus Ifacidûm patrias remearet
 ad oras,
 Barbaraq; inuisæ linqueret arua Phari,
 Ipse Deus Iudam cælesti numine tutum
 Fecit: erat populi signifer ipse sui. *diuidit*
 Vidit & attonitas trepidû mare *diffidit* undas:
 Iordanis refugas in caput egit aquas.
 Læta per intonsos salierunt culmina montes,
 Ut saturas gestit dux gregis inter oues:
 Lætâq; frondentes mouere cacumina colles,
 Agnus ut in pratis luxuriare solet.
 Quid mare uidisti solito cur cesseris aluëo?
 Cur fugis in fontes fluminis unda tuos?
 Cur ita concusso salijstis uertice montes
 Ut satur exultat dux gregis inter oues?
 Cur ita frondenti salijstis uertice colles,
 Agnus ut in pratis luxuriare solet?
 Nempe Dei trepidum præsentia terruit orbem,
 Cui cadit in Solymos uictima multa focos.
 Qui lapidum uenas laticum laxauit in usum,
 Cui fluxit largo flumine dura filex.

P

PSAL. CXV. *Non nobis Domine, non
nobis, sed nomini tuo, &c. Carm. gen. 2.*

TE magne rector orbis, haud uictoriam
Ex hoste saeuo poscimus,
Nos ut per omnes fama gentes differat,
Nec apparatu ut splendido
Per ora uulgi nos triumphus aureo
Curru superbos transferat:
Sed impiorum ut saecla gentium sciant
Te largum opis cultoribus
Tuis, fideq; semper immutabili
Promissa promptum soluere.
Ne forte rebus insolentes prosperis,
Vbi nunc Deus uester rogent.
Deus astra noster incolens, mortalium
Nutu suo res temperat.
At impiarum finxit error gentium
Manu deos inutiles:
Aurum caninis excoquens, aut malleis
Massa e sequaci bracteas
Ducens, figura multiformi ludicra
Affixit aris numina.
Inane uocis os habent: oculos habent,
Orbes inanes luminis.
Naribus odores nec trahunt, nec auribus
Surdus sonores hauriunt:
Palpare manibus non queunt, torpentibus
Nec ingredi uestigijs.

Nec

Nec uox anhelis edita è pulmonibus,
Cauo recurrit gutture.
Quicumq3 tales fingit aut colit deos,
Dijs ipse similis fit suis.
At tu Iacobi gens, loca fiduciam
Omnem salutis in Deo,
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periculis proteget.
Et uos Aronis posteri, spem ponite
Omnem salutis in Deo,
Qui uos potenti subleuabit dextera,
Et in periculis proteget:
Quicumq3 cultor es Dei, fiduciam
Loca salutis in Deo,
Qui te potenti subleuabit dextera,
Et in periculis proteget:
Qui nos fauore semper amplexus memor
Fouit fouetq3 sedulo:
Cunctos Iacobi qui fouebit posteros,
Aronis & sacrum genus.
Qui se colentes siue iuuenes, seu senes,
Fouebit & custodiet,
Qui nosq3 donis semper augebit nouis,
Et liberorum liberos.
Nam nos profanis segregauit gentibus,
Cæli soli q3 conditor.
Cælum sibi ipse regiam fecit, solum
Sedem dedit mortalibus.
Remunerantes muneribus illum ut suis
Rerum parentem agnoscerent.
Neq3 ora laudes in tuas soluent, pater,

Quos mors teget silentio.
 Nos te parentem agnoscimus, qui spiritu
 Vitalis auræ uescimur.
 Te prosequemur laudibus, dum lucido
 Sol axe terras ambiat.

PSAL. CXVI. *Dilexi, quoniam exaudivit
 Dominus uocem orationis meæ, &c.*
Carm. gen. 16.

TOto pectore diligam
 Vnicè & Dominum colam,
 Qui lenis mihi supplici
 Non duram appulit aurem.
 Aurem qui mihi supplici
 Non duram dedit: hunc ego,
 Donec pectora spiritus
 Pullet, semper amabo.
 Iam mors ante oculos erat,
 Iam stabam super aggerem
 Busti, iam dolor anxius
 Omni ex parte premebat:
 Expes tum prece supplice
 Oraui Dominum, Pater,
 Quælo, inquam, miserabili
 Saltem consule uitæ.
 O iustum Dominum & bonum,
 Et pronum ueniæ: auxili
 Is me & consilij indigum
 Sæuo textit ab hoste.

Ergo

Ergo mens tibi reddita
Mærorem cohibe: & Deus
Quæ larga tribuit manu
    Donis læta fruare.
Vitam è faucibus eruit
Mortis, & lacrymas genis
Absterfit, stabili & pede
    Firmauit tibi gressum.
Tutus præsidio Dei
Degam: & polliciti fide
Fretus non dubia, canam
    Grato pectore laudes.
Lasus, rebus & asperis
Afflictus, trepida fuga
Vitæ prospiciens meæ,
    Sic mecum ipse loquebar,
Nulli certa homini fides:
At rerum arbiter optimus,
Vnus polliciti tenax,
    Vnus fallere nescit.
Tot liber toties malis,
Tot auctus toties bonis,
Quo tandem officio tibi
    Coner soluere grates?
Te festa dape, te prece,
Te libamine prosequar:
Te uitæ columen meæ
    Grata uoce fatebor:
Te uitæ columen meæ
In cœtu populi tui
Grata prosequar hostia,

Damnatus tibi uoti.
 Electos, genitor, tuo
 Custos præsidio regis,
 Nec per uim pereuntium
 Manes linquis inultos,
 Tu seruum Dominus tuum,
 Ancillæ sobolem tuæ
 Me, minacibus hostium
 Vinculis eripuisti.
 Te rerum pater optime,
 Semper laudibus efferam:
 Nomen in dubijs tuum
 Vsurpabo periculis.
 Te uoti reus, erutus
 Morti, prosequar hostia,
 Sacri limen ad atrij,
 Sacrę redditus urbi.

PSAL. CXVII. Laudate Dominum omnes
 gentes, &c. Carm. gen. 10.

O Mnes ubiq; gentium
 Quos solis ambit orbita,
 Rerum parentis optimi
 Laudes libenter pangite.
 Agnoscite indulgentiam
 Benignius nos in dies
 Fouentis, & constantiam
 Promissa certam reddere.

PSAL.

PSAL. CXVIII. *Confitemini Domino
quoniam bonus, &c. Carm. gen. 2.*

Eia Deum laudate, Deū facilem q̄ bonum q̄
Larga benignum semper indulgentia.
Eia Dei, soboles Iacobi, dicite laudes,
Larga benigni semper indulgentia.
Eia Deum canat Aronis numerosa propago,
Larga benignum semper indulgentia.
Eia Dei pura cultor pietate, fatere
Larga benignum semper indulgentia,
Audiit orantem Dominus me rebus in arctis,
Ac liberauit illico ex angustijs.
Ille mihi assistat solus, non arma, nec ulla
Humana m̄ uis adferet formidinem.
Ille mihi auxilio sit solus: lumina damnis
Explebo (nec me decipit spes) hostium.
Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere armis quàm uirorum fortium:
Tutius à rerum Domino est sperare salutem,
Confidere opibus quàm potentū principū.
In me coniuertent populi omni ex parte propin
Dei fauetis contera cunctos ope: (qui,
Circudent omni q̄ premant ex parte licebit,
Dei fauentis conteram cunctos ope:
Circudent omni q̄ premant ex parte licebit
Quam nube densa uere se fundunt apes,
Non secus ac fccas ignis uiolentia spinas,
Dei fauentis conteram cunctos ope.
Improbe quid frustra labefactum euertere ten
tas?

P iij

Dei potentis sustinet me dextera.
 Ille meæ uires: illum mea carmina pangent
 Vnum: salutis unus auctor est meæ,
 Cunctaq; iustorum pariter tentoria plaudent:
 Meæ salutis pariter auctorem Deum
 Laudabunt: cantúq; ferent ad sidera dextram
 Belli potentem, diuitem uictoriæ:
 Dextram armis, dextrá præstanté robore, de-
 Belli potentem, diuitem uictoriæ. (xtram
 Sæua quid insultas mihi mors? tua tela recode:
 Frustra minaci terribitas me spiculo.
 Viuo equidem, uiuúsq; feram super æthera cæ-
 Raram benigni numinis clementiam. (tu
 Iure parens bonus ærumna me afflixit acerba:
 At imminentem reppulit mortem tamen.
 Pandite pontifices sacri mihi limina templi,
 Salute parta ut laude prosequar Deum.
 Hæc est illa Deo gratissima ianua, iustis
 Votis aperta dehinc futura ianua.
 Te meritò, pater alme, canã: tu rebus in arctis
 Aurem applicasti supplici placabilem:
 Sospes & in festo duce te sum tutus ab hoste.
 Et molientum tecta quem reiecerat
 Artificum improbitas lapidè, fastigia summi
 Latè refulgens iam coronat anguli.
 Scilicet arcano factum est hoc numine, nostra
 Attonita factum quod stupescunt lumina.
 O lux festa, ô lux iucunda ad gaudia nata,
 Cælestis in nos lux fauoris conscia.
 Vsq; faue, custosq; tui, pater optime, regis
 Sis, & secundos cœpta duc ad exitus.
 O felix,

O felix, iterum ô felix, quem rector Olympi
 Populo salutis misit auctorem suo.
 Nos, quibus est sacri custodia credita templi
 Vobis precamur cuncta uertant prosperè.
 Vnus enim Dominus rerū moderatur habenas
 Qui gratiæ in nos lumen effundit suæ.
 Lætitia celebrate diem, foetusq; bidentis
 Tenellus aræ uinctus astet cornibus.
 Te Dominū, te mente colam, te uoce fatebor:
 Tuūmq; semper laude nomen prosequar.
 Eia Deum laudate, Deū facilemq; bonumq;
 Larga benignum semper indulgentia.

PSAL. CXIX. *Beati immaculati in uia:*
 etc. Carm. gen. 27.

Aleph.

○ Beatos, qui sequuntur orbitam legis Dei:
 Obeatos qui monenti spōte parēt numini,
 Labe puri nec relinquunt lege iussum tramitē,
 Quem seueritate dura nos tenere præcipis.
 O gradum regas labantem sic, monenti ut
 paream,
 A tuis attēta iussis nusquam ut errent lumina:
 Tum ducem canam æquitatis candido te pe-
 ctore,
 Obsequar tibi; obsequentem tu tibi ne desere.

Beth.

Quid iuuentam, ne labasciat, seruat æquè ac
 lex tua?

P v

Hinc ne aberrem, modò laboro: tu laboran-
tem rege.

Ne uacillet pes, meo tua uerba condo pectore.
Rector orbis, æquitatis regulam tuæ doce
Me, tui oris uerba semper ore mediter ut meo:
Illa longè chariora semper auro ut æstimem:
Illa cogitem, illa secter, illa mirer unice:
Illa nulla è corde nostro delectant obliuia.

Gimel.

Da tuæ legi obsequenti uiuere: ut propius tui
Conspicer pacti æquitatem, pande mentis lu-
mina.

Inquiliuum iussa legis ne tuæ celaueris.
Fœderum leges tuorum ægra mens desiderat.
O, tuæ legis superbum qui premis fastidium,
Me tuæ legis sequacem uindica: cui diuites
Arroganter obloquantur, iussa quòd serue tua
E tuo sermone uitæ quòd capessam formula.

Daleth.

Aeger animus languet: agrum recrea uerbo
tuo.

Cordis arcanas latebras prodidi tibi: rudem
Tu doce. præferq; lucem, scita mediter ut tua:
Et cor anxium tui uerbi erigas solatio.
Absq; fuce fac tuarum scita legū ut diligam.
Recta sector, instituta spectro semper ad tua,
Lex tua animo sculpta inheret: spem meam ne
desere.

Pande iter tuæ æquitatis: te comes læt' sequar.
He.

He.

Legum iter monstra tuarū: fœdus erudi tuum,
 Fœdus ut legemq̄ totis imbibam præcordijs,
 Cuncta ut instituta recta secter usq̄ semita.
 Sordidis auerte curis iussa pectus ad tua:
 Flecte lumina, impias ne uanitates hauriant.
 Languidum excita: face ut te timeat animus
 ac amet.

Libera probro à pudēdo me benignus arbiter:
 Et statuta me amātem tua æquitas seruet tua.

Vau.

Me bonus respice opiferq̄, fœderis memor tui
 Ora claudā ut exprobranti spem tuæ fiduciæ:
 Spes salutis, ueritatem ab ore ne tuam eripe:
 Semper ut tuis statutis audiens, tuto gradu
 Ambulem. tua iussa quæro sola: coram regibus
 Disserā (nec me pudebit) de tuis sermonibus.
 Hos amaui, & hos amabo: & obsequens his,
 brachia
 Tollam: ut usq̄ & usq̄ uoluam hos ore, men-
 te cogitem.

Zain.

Sis memor pacti, columna quæ meæ fiduciæ est:
 Quod leuat mærentem, & ægrum è fauce mor-
 tis eripit.
 Rideant licet superbi, te sequar: legem tuam
 Usq̄ repetam, in rebus arctis hoc erit solatiū.
 Impios quū legis hostes cerno, totus horreo.

Carmen

Carmen hæc erit mihi, orbem donec hospes
hunc colam.

Hanc ut obseruē tenebrę me silentes admonēt:

Illam mentē cura semper unice exercet meam.

Heth.

Obsequi tibi, mihi una est spes, opes, hereditas.
Ut bonus promissa præstes, unice unum id am-
bio.

Actiones uitę ut omnes ad tuam componerę
Legem: ad hanc custodiendam quę licet me
comparo.

Impeditus impiorum uinculis hanc cogito.
Huius ergo nocte surgēs prosequor te laudibꝰ,
Qui uerentur hanc, amicis utor, hanc parens
bone,

Qui tua benignitate cuncta replet, edoce.

Teth.

Domine ades, pollicita seruo fac benignę ap-
pareant.

In tua lege acquiescam; me doce legem tuam.
Vix malo coacta leges mę sequi didicit tuas.
Scita, fons benignitatis, tua benignę me doce
Me superbi criminantur; corde toto ego te se-
quar.

Iussa me iuuant tua, illis mens hebescit pro-
speris.

Erudisti me malis, ut legi adhęream tuę,
Hęream ut legi, auri aceruis gratiori ingētibus.

Iod

Iod.

Da manu tua creato nosse uim legis tuæ.
 Me pij læti obsequentem legibus spectant tuis.
 Iusta lex tua est: premis me iure iustus arbiter.
 At libenter audientem iussa me tua recrea.
 Tibi libenter obsequentem præueni clemētia:
 Seruulū tuū prementē comprime arrogantia.
 Me tuæ legi obsequentes obsequentē diligāt.
 Nec ferat tibi obsecundans pura mēs infamia.

Caph.

Deficit mens spe salutis, spes nec illam deficit.
 Lassa languent lumina: utris corpus instar a-
 ridi
 Tabuit. solare promissi in malis memorē tui.
 Quis ferēdi finis? hostē quando punies meum?
 Mihi tuę legis superbus hostis effodit scrobem.
 Aequalis, promissa certa sunt tua: hostes con-
 fice,
 Qui premunt me quòd te in uno collocem fi-
 duciam.
 Scita fac ut ad tua omnes actiones dirigam.

Lamed.

Certa eūt promissa, certa stat tuis uerbis fides,
 Dum polo stelle micabūt, herba terras uestiet:
 Sempiterno quæ recursu legibus parent tuis.
 Obruissent me dolores ni affuisset lex tua,
 Lex salubris: nulla nobis tollet hāc obliuio.

Sum

Sun tuus, tua instituta diligentes diligo.
Cæteris est finis: illa sola semper permanent.

Mem.

O tuam quàm legem amaui semper illã cogito.
Hostibus prudentiorem me meis hæc reddidit.
Factus huic fui obsequendo doctior doctorib⁹.
Huic quod audiã, senectã astutior sum callida:
Huic ut obsequar, malorum flecto gressum à se
mitis.

Te docente non recedo paululũ à uerbis tuis,
Faucibus meis sũauis melle suauioribus.
Eruditus his, recedo à semita mendacij.

Nun.

Sancta lex, uelut lucerna, dirigit pedes meos.
Obstinaui animũ tuis ut obsequar sermonib⁹.
Obrutum malis, tuorũ fœderum memor, leua.
Edoce me iussa, & oris hanc bonus cape uicti-
mam.

Iussa nõ reiecta, quamuis undiqz instarẽt mala:
Hæc nec abiecti impiorum penẽ clausus retib⁹.
Hæc uoluptas, hoc mihi unum gaudium, hæc
hæreditas.

Hic scopus mihi manebit unus, aura dũ fruar.

Samech.

Diligo legem tuam, sicut malos abominor.
Vnica es spes, una uerbis in tuis fiducia.
Ut Dei mandata seruem, hinc impij facessite.
Me tuo sermone fulci, ne sequar spes irritas.

Te

Te regente saluus usq; iussa diligam tua.
 Perfugas calcas tuos, qui uana frustra cogitāt.
 Legem amo tuam, quod omnes impios exter-
 mines,
 Corpus horret quum seuerū cogito te iudicē.

Ain.

Aequa ne me diligentē desere opprimentibus.
 Iusta fac amem superbo tutus à ludibrio.
 Dum salutē spero, scita specto dū tua lumina
 Lassa languent: tu benignus edoce seruū tua
 Placita: legum fac tuarū intelligat mysteria.
 Tempus instat puniendi legis aduersarios,
 At tuum scdus mihi auro est charius charis-
 simo.
 Hoc amo, huc errore misso dirigo uitæ ordinē.

Pe.

Mira rituum tuorum mens colit mysteria.
 Verba pectori imperito luminis sunt ianua.
 Faucib⁹ tua uerba apertis duco. uitę ut spiritū:
 Ceu soles te diligentes, intuere me bonns.
 Dirige ad tua uerba gressus: tum scelus non op-
 primet
 Me. tuæ legi, impiorum liber à calumnia,
 Obsequar. bonus intuere me, tuam ut legē se-
 quar. (mæ.
 Si quis hęc spernit, fluūt mihi more riuī lacry-

Sade.

Iustus es creator orbis: iusta iussa sunt tua.
 Plena lex est æquitatis: certa uerbis ueritas.

Rumpor

Rumpor ira, quū scelestis impiè contemnitur.
Sermo purus instar ignis: seruus hunc amat
tuus.

Impij spernant licebit me, tuam legē sequar.
Iussa stat tua sempiterna, mota nullo turbine.
Turbidis mihi illa rebus anxium cor recreant.
Scire legem da tuam: uitam mihi donaueris.

Coph.

Corde toto audi uocantem, legi ut obsequar
tuæ.

Inuoco, adiuua inuocantem, fœdus ut colam
tuum:

Inuoco te mane, uerbis in tuis fiducia est.
Nocte uigiles anteuerto, uerba mediter ut tua.
Me benignè audi, ut soles, & fauce mortis eripe.
Impij me persequuntur, legis expertes tuę:
Tu propinqua Domine, iussa cuius omnia ius-
ta sunt.

Iussa firma sine nullo, firma nullo exordio.

Res.

Aspice afflictū: leua me, fœderis memorē tui:
Fœderis memor meam uitam patronus aslere.
Impij malè interibunt, iussa qui tua negligūt.
O bonus sine fine, robora, ut soles, uitā meam.
Me prementū multitudo à lege non flectit tua.
Meret animus intuendo pacta qui spernūt tua.
Tu bonus tua iussa amantem me uicissim re-
crea.

Cūcta promissa tua nullū fixa norūt terminū.

Sin

Sim.

Me premit tyrānis: at cor uerba meditatur tua
 Verba gratiora gazis aureis animo meo,
 Diligo legem tuam, ceu uanitatem abominor.
 Septies tuā æquitatem me canentē lux uidet,
 Legem amantibus tuam pax multa, nulla of-
 fensio.

Speçtat à te mens salutem, nixa promissis tuis.
 Mens amat promissiones unice & seruat tuas.
 Seruo tua pacta, ut uicissim tu uitam obseruas
 meam.

Thau.

Inuocanti da tuarum scire legum abscondita,
 Inuocantem libera me, fœderis memor tui.
 Te docente prædicabit os tuas laudes: tua
 Iussa lingua nunciabit, iussa longè æquissima.
 Dexterā tuā obsequentem iussibus iuua tuis.
 Abs te opem spero: tuarum scita legum diligo.
 Sospita me, ut prædicem te. lex iuuabit me tua.
 Me uagam ut pecudem, require fœderis me-
 morem tui.

PSAL. CXX. Ad Dominum, quum tri-
 bularer, &c. Carm. gen. 3.

Hinc me obsidebant bella, & hinc calumniæ
 Liuor faces admouerat:
 Ad te refugi destitutus omnibus,
 Rerum creator optime.

Te uoce supplexinuocauī, tu meas
 Non lentus audisti preces.
 A fraudulentæ toxico linguæ Deus
 Me protege & mendacijs.
 O lingua fraudis machinatrix impiæ,
 Quia spe meum oppugnās caput?
 Scythæ ferocis lingua pestilentior
 Tinctis ueneno spiculis.
 Ignis uoracis lingua flammis acrior,
 Quum silua flagrat arida.
 Heu uita tristis, uita dura & anxia,
 Per inuios erratica
 Montes, latrones inter, atq; inhospita
 Gentis feræ mapalia.
 Mens ægra uitæ carpitur fastidio,
 Hostes quietis accolens:
 Hostes quietis, blanda quos oratio
 Ferociores efficit:
 Quos innocentis mentio concordia
 Ad bella sæua exasperat.

PSAL. CXXI. *Leuauī oculos meos in
 montes, &c.* *Carm. gen. 17*

D Vm ferox armis inimicus instat,
 Ad montes uaga lumina
 Proximos circumfero, si quid illinc
 Fortè appareat auxili.
 At mihi cæli Dominus soli q;
 Certam solus opem feret.

Ille

Ille (quid uano trepidans tumultu
 Cor pulsas mihi pectora?)
 Ille sanctorum (mihi crede) custos
 Noctes excubat & dies:
 Victa nec blandi illecebris soporis
 Vnquam lumina dimouet,
 Leniter passis tibi semper alis
 Vmbrae more superuolat,
 Ne cutem solis uiolentioris
 Vrant spicula de die,
 Nocte ne lunæ nebulosioris
 Artus degrauet halitus.
 Seu domi clausus lateas, latentem
 Clausis seruat in ædibus:
 Seu foris pacis obeas amicæ,
 Seu belli fera munera,
 Sospitem è cunctis Dominus periclis
 Semper te bonus eruet.

PSAL. CXXII. *Letatus sum in his quæ
 dicta sunt, &c. Carm. gen. 16.*

O Lux candida, lux mihi
 Læti conscia nunciij:
 Iam pleno stata tempora
 Reddit circulus anno:
 Iam festi reuocant dies
 Augustam Domini ad domum:
 Iam sacri pedibus premam
 Lætus limina templi.
 Iam uisam Solymæ edita

Q ij

Cælo culmina, & ædium
 Moles nobilium, & uo
 Augustam populo urbem:
 Urbem, quam procul ultimis
 Terræ finibus exciti
 Petunt Isacidæ, ut Deum
 Placent more parentum.
 Iussam cælitus oppidis
 Urbem ius dare cæteris:
 Et sedem fore Davidis
 Cuncta in sæcula proli.
 Mater nobilis urbium,
 Semper te bona pax amet:
 Et te semper amantibus
 Cedant omnia rectè.
 Semper pax tua mœnia
 Colat: semper in ædibus
 Tuis copia dextera
 Larga munera fundat.
 Dulcis Isacidûm domus,
 Te pax incola sospiter:
 Sedes numinis, omnia
 Succedant tibi faustè.

PSAL. CXXIII. Ad te leuaui oculos meos,
 &c. Carm. gen. 6.

AD te leuaui, rex, pater, & Deus,
 Ad te leuaui lumina, qui procul
 Contagio humano remotus,
 Tempa habitas radiata cæli.

Vt

Vt seruus obseruat domini manus,
 Gestus & omnes lumine mobili,
 Arguta ceu nutus acutis
 Serua oculis dominæ tuetur:
 Te nostra spectant, te Domine & Deus,
 Intenta mentis lumina, dum graues
 Iras remittas, seruulisq̃
 Des ueniam bonus atq̃ pacem.
 Iam lenis in nos respice: seruulis
 Iam parce tandem, parce fidelibus,
 Quos hostis insultans superbo
 Ludificatq̃ premitq̃ uultu.
 Contemptus hosti ac opprobrium sumus,
 Vitæq̃ tædet, ferre animus nequit
 Supercili fastum superbi,
 Ludibriumq̃ opibus tumentum.

PSAL. CXXIII. *Nisi quia Dominus
 erat in nobis, &c.* Carm. gen. 27.

NI fauentis affuisset numinis præsentia,
 (Dicat Isaci propago) Numinis præsentia
 Ni fauentis affuisset, quum ueniret perditum
 Nos superba multitudo, freta stultis uiribus,
 Fortè uiuos deuorassent: debilesq̃ & pauculos:
 Ira feruidi furoris auida nostri sanguinis,
 Obruisset instar undæ nos procella cladum:
 More torrentis niuali ab imbri turgidi impet?
 Nos repente sustulisset: usq̃ ad animam gur-
 gites,
 Usq̃ ad animam transiissent gurgites imperuij

Q iij

Sempiterna laus Deo sit, qui suos non tradidit
 Dentibus prædam cruētis perfidarum gentiū.
 Cassibus fractis dolosis sospites euasimus:
 Capta ueluti iam uolucris rete fugit aucupis.
 In Deo nostræ salutis spes reposita est unico,
 Qui solum cælumq̄ fecit ui potentis dextera.

PSAL. CXXV. *Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion, &c. Carm. gen. 6*

Sionis arcem non aquilo impotens
 Saxo sedentem perpetuò quatit,
 Nigrantibus non auster alis
 Imbriferas glomerans procellas.
 Quicumq̄ uerè spem locat in Deo,
 Non hostis hunc uis, non quatiet dolus,
 Si fractus illabatur orbis,
 Incolumis fugiet ruinam.
 Ut ciuitatem mœnia montium
 Sanctam tuentur, sic Dominus suos
 Vi cingit arcana, nec unquam
 Præsidij uiduos relinquet.
 Nec impiorum perpetuò iugo
 Sinet piorum progeniem premi,
 Ne turpibus contaminetur
 Flagitijs labefacta mentem.
 Ut affluenter fac bona sint bonis,
 Ut continenter fac male sit malis,
 De calle quos recti illecebris
 Impietas malè sana flexit.
 Fac sancte rerum conditor, ut domum
 Beata

Beata semper pax colat Ifaci.
 Tranquillitas segura pulchrę
 Exhilaret Solymę colonos.

PSAL. CXXVI. In conuertendo Domi-
 nus captiuitatem Sion, &c. Carm. gen. 2.

Q Vum pater omnipotēs captā remeare Sio-
 Dulcemq3 iussit patriā reuisere, (nem,
 Attoniti stupuere animi, nec opināq3 secum
 Metum librantēs inter & spem gaudia.
 Vixq3 sibi credunt. ueluti qui noctis opacę,
 Sopore pulso, manē uersat somnia,
 Pro lacrymis redeunt risus: sua gaudia quisq3
 Sermonē celebrat, patrium laudans Deum.
 Nec minus attonito stetit ad miracula uultu,
 Sic barbarorum turba secum muslitans,
 En pater ille Deūm quot signa ostēdit amoris
 Huius saluti gentis usq3 ut prospicit!
 Nec falso. nam signa Deus monstrauit amoris
 Pręclara, nostrę dum saluti prospicit.
 Ergo alacres læto testamur gaudia plausu.
 At tu benigne fac parens ut cęteri
 Iam redeant, plenisq3 uijs sic agmen inundet,
 Ut æstuosi quum flat Austri spiritus,
 Indignata suis cohiberi flumina ripis,
 Vaga per agros murmurant licentia.
 Qui malē fœcundę commisit femina terrę,
 Et corde tristis multa uoluit anxio,
 Si uenit uberior seges imbribus aucta benignis,
 Exultat hilari cor metentis gaudio.

Q iij

Nos quoq3 longa fugæ post tædia póstq3 labo
 Læti arua dulcis patriæ reuifimus. (res,
 Te patrium canimusq3 Deum, semperq3 cane
 nemus:

Agimúsq3 memores atque agemus gratias.

PSAL. CXXVII. *Nisi Dominus ædifica
 uerit domum, &c.* Carm gen. 3.

NI cœpta Dominus iuuerit, frustra struis
 Moles superbas ædium.

Ni Dominus urbem seruet, incasum excubat
 Muris uigil custodia.

Frustra anteuertis mane solem, & uespere
 Sero domum reuerteris:

Victum labore uix parabis anxio,

Ni Dominus admorit manum.

At ille amicis interim suis dabit

Purum soporem fomnijs:

Domúm q3 dulci prole fœtam liberúm

Præbebit. Hæc hæreditas,

Hæc illa merces qua beat charos sibi

Rerum ille Dominus omnium.

Non sic timori est dexteram telis grauis

Bellator hostis hostibus,

Vt quem parentem masculæ propaginis

Fauor beabit numinis.

O ter beatum & amplius qui talibus

Pharetram sagittis impleat.

Non ad tribunal erubescet iurgia

Procacis aduersarij.

PSAL.

PSAL. CXXVIII. Beati omnes qui ti=
ment Dominum, &c. Carm. gen. 26.

Felix o ter & amplius
Quem timor Domini tenet,
Quem non illius a uia
Flectit deuius error.
Felix & tibi prosperè
Cedent omnia: nam tuo
Carpes dulcia fercula
Comparata labore.
Instar palmitis uberi
Prouentu grauidi, & coma
Cingentis uiridi domum,
Te coniunx hilarabit,
Ceu plantaria fertili
Pubescunt oleæ solo,
Iucundo tibi liberi
Cingent agmine mensam.
Quem timor Domini tenet,
Inter talia commoda
Vitæ tempora transiget.
At te ex arce Sionis
Dirabit Domini manus
Larga: & conspicias bonis
Florentem Solymam, tibi
Donec uita manebit.
Prolis aspicias tuæ
Longa stirpe propaginem:
Festa semper & Ifaci
Lætos pace nepotes.

Q V

PSAL. CXXIX. *Sæpe expugnauerunt
me à iuuentute mea, &c. Carm. gen. 34.*

Ivre dicat grex bonorum,
Mille me molestijs
Factio pressit malorum:
Vsq; ab incunabulis
Factio pressit malorum
Mille me molestijs:
Nec tamen subuertere unquam
Quiuit ullis machinis.
Terga sæuis exarauit
Verberum uibicibus:
Terga longis secta sulcis,
Hostis ad fastidium:
Sed parens rerum benignus
Vincla rupit impia,
Meq; neruo liberauit
Seruitutis asperæ.
Qui Sionis non amico
Spectat arces lumine,
Vota semper uana uoluat,
Spes inanes nutriat.
Marceat, ceu sole marcet
Herba languens torrido,
Herba summis nata tectis,
Quæ repentè corrui
Ante falcis plagam acutę,
Aridis radicibus:
Vnde nec sinum repleuit

Qui

Qui maniplos colligit:
 Nec manum messor perustus,
 Prata tondens florea,
 Nec uiator ominatus
 Prospera est metentibus
 Sic precatus, Arua læta,
 Arua lauta & rosida,
 Hanc in annum & usq; in annos
 Hunc sequentes, numinis
 Vos fauor semper benigni
 Seruet, ornet, augeat.

PSAL. CXXX. De profundis clamaui
 ad te Domine, &c. Carm. gen. 8.

C Vrarum rapidis fluctibus obrutus,
 Arcanis animi de penetralibus,
 Audi uerba precantis,
 Clamaui pater optime:
 Audi uerba pater quæ tibi supplices
 Multo cum gemitu fundimus: applica
 Intentam bonus aurem
 Tristes ad querimonias.
 Si uindex tetricus facta nefariè
 Pœnis cuncta uelis plectere, quis sibi
 Tam confidit, acerbum
 Ut non horreat exitum?
 At tu non furijs tristis es asperis,
 Sed largus ueniæ, & munificus parens:
 Ut te iure colamus,
 Legum & iussa salubria.

Nam

Nam spes polliciti me recreat tui:
 Promissi q̄ fides fallere nescij,
 Et fiducia certa
 Mentem sustinet anxiam.
 Non sic præcipiti nocte uigil diem
 Obseruat roseum, non roseum uigil
 Phœbi sic auet ortum,
 Ut flagrat mea mens Deum,
 Securi in Domino figite spem pij
 Non duro ueniam supplicibus dare,
 Et prompto dare pressis
 Duro seruitio manum.
 Electi generis progeniem graui
 Pressam seruitio ex hostibus asseret:
 Et de morte redemptam,
 Noxis eximet omnibus.

PSAL. CXXXI. Domine non est exal-
 tatum cor meum, &c. Carm. gen. 28.

Si spiritu impotenti,
 Si lumine insolenti
 Elatus ambulauī,
 Si uirium mearum
 Fiducia superbus
 Despexerim minores:
 Si mentis arrogantis
 Sublime uectus alis,
 Maiora quàm liceret
 Sperare, cogitauī:
 Ni uota temperauī

Modestia

Modestia salubri:
 Nil deprecor, rogāte,
 Nullam recuso pœnam.
 Qualis puer tenellus
 Vix lacte pulsus, unam
 Suspirat in parentem,
 Hanc spectat, hac ab una
 Dependet, ambit unam:
 Aeterne rector orbis,
 Te mens mea intuetur
 Vnum, uni adhæret, unum
 Te uindicem salutis
 Agnoscit. O piorum
 Propago sancta patrum,
 Vnum Deum parentum
 Spectate, spes in uno
 Locate, cuncta ab uno
 Sperate: spem nec unquam
 Fouebitis caducam.

PSAL. CXXXII. *Memento Domine
 Dauid, & omnis mansuetudinis eius, &c.
 Carm. gen. 1.*

DAuidis esto memor, genitor, memor esto
 laborum
 Quos tulit, in rebus tua iussa sequutus egenis.
 Ille tibi, Hebrææ gentis Deus unice, uotis
 Obstrinxit caput, & promissis ora reclusit,
 Non ædes prius ingrediar, mollisue reponam
 Membra

Membra thoro, aut oculis dulcem indulgebo
foporem,

(pli

Quàm fanum inueniā, & sacri fundamina tem
Designem, sanctisq; locum dimetiar aris.

Ecce mihi, patrijs subito dum uersor in aruis,
Et iuga dū peragro siluestribus obsita dumis,
Monstrauit Deus ipse locū. Deus ipse perenne
Hic templum, templiq; sacris sedē innuit aris.
Ergo alacres gratam Domino properemus ad
ædem:

Scāna pedū pronis ueneremur uultibus. & tu
Sancte parens, bonus ac placidus cape uota,
tuamq;ue

Lætus adi sedem: neu dedignare penates
Qui memorem æterni seruabunt fœderis arcā.
Templa sacerdotes casti tueātur, & omnes
Qui tua ritè pijs uenerantur numina sacris,
Lætitia exultent. Si Dauid pectore puro
Te coluit, ne Dauidicæ nunc respue prolis
Dona, tui populi cui frena tenenda dedisti.
Dauidi enim quondam (neq; iam sententia
uertet

Vlla tua mentem) iurasti, E stirpe propago
Nata tua solium & sceptrum retinebit auitum.
Quòd si posteritas seruet mea fœdera, pactis
Si steterit, leges si non temerarit auitas,
Nulla dies solio uis nulla extrudet auito,
Et natos natorum, & qui nascentur ab illis.
Ipse mihi sedem elegi sine fine Sionem,
Quam colerem: hïc mihi certa quies, hïc certa
uoluptas:

Hæc

Hæc mihi grata domus. cæli indulgētia fruges
 Faxo alat, & duros largē saturabo colonos.
 Templata tuebuntur casti iusti q̄ ministri,
 Lætitiā q̄ pijs profunda in pectora certa:
 Daudico q̄ nouū producam è semine germē,
 Quod latè in populos fundet sua brachia: stir-
 Propiciam seræ soliū qui illustret auitū, (pi
 Clara q̄ percunctas diffundat lumina terras.
 At pudor & turpes maculas infamia spargens,
 Hostibus inficiet uultus. Iessæ propago
 Florebit, cinget q̄ sacrum diademate crinem,
 Transmittet q̄ suam lōgæua in sæcula famam.

PSAL. CXXXIII. Ecce quā bonum
 & quā iucundum, &c. Carm. gen. 3.

Nil charitate mutua fratrum, nihil
 Iucundius concordia,
 Non aura suavis balsami, quum funditur
 Aronis in sacrum caput,
 Et imbre læto proluens barbam & sinus
 Limbum pererrat aureum:
 Non ros, tenella gemmulis argenteis
 Pingens Sionis gramina,
 Aut uerna dulci inebrians uligine
 Hermonis intonsi iuga.
 Fraternalis pax incolit domum, iuuat
 Dominus benigna dextera:
 Et opibus auget: filiorum & filios
 Multis propagat sæculis.

Res dilecta quies, pax, alii vixit gehennam

PSAL

PSAL. CXX XIII. Ecce, nunc benedicite Domino, &c. Carm. gen. 3.

Domini ministri, nocte qui custodit
Sancti excubatis atrij,
Laudate Dominum laudibus, donec sacro
Nox annuit silentio.
Interq; laudes mentibus puris manus
Cælo supinas tollite.
Et uos beabit Dominus inuicem omnibus
Cæli soli q; commodis:
Dominus Sionem qui tuetur, unicus
Cæli soli q; conditor.

PSAL. CXXXV. Laudate nomen Domini, laudate, &c. Carm. gen. 1.

Vos quibus est sacri custodia credita tēpli,
Eia Deum laudate: Deū celebrate ministri
Qui sacra assidua uigilatis ad atria cura.
Eia Deum laudate bonum, nomenq; beatum
Tollite perpetuo uestro super æthera cantu.
Quippe Iacobum ultro legit, lectumq; dicauit
Hunc sibi, ceu priuam patrimonij in sæcula sortem.
Nota quidē Domini est immēsa potētia, notū
Numen: quippe deos sub se premit altior omnes,
Quos alij stolidi placant ceu numina cura.
Versat enim nutu cælo, terraq; mariq;
Aut

Aut si quod cecis clausū est penetrare tenebris
 Naturę, quodcunq; libet. de uiscere terrę
 Euocat & liquido suspendit in aëre nubes:
 Fulguribusq; uagis uenientes præuenit imbres
 Deq; suis promit uentorum flamina gazis.
 Ille hominū primos foet⁹ pecudumq; per arua
 Diuitis Aegypti strauit: regemq; superbum,
 Et quicunq; bibunt septēflua flumina Nili,
 Terruit ostentis: ualidis ille oppida muris
 Turrita euertit: numerofo milite cinctos
 Cum stirpe extinxit uiolento funere reges,
 Quiq; Amorrhæis Seon regnauit in oris,
 Quiq; Basan Ogus magna ditione tenebat,
 Regnaq; non uni Cananæia subdita scepro:
 Aruaq; deiectis nuper uiduata tyrannis,
 Accepere nouos Iacobi è stirpe colonos.

Sancte parēs rerū, qui iusto examine nosti
 Parcere subiectis & debellare superbos,
 Posteritas te sera canet: tua splendida facta
 Nulla unquam ex animis tollent obliuia no-
 stris.

At sibi quę uarijs finxit simulacra figuris
 Vana superstitio, calidis fornacibus aurum
 Argentūm ue liquans, nil sunt nisi ludicra dex-
 trę

Humanę commenta: illis os uocis inane:
 Lucis egent oculi: furdas sonus aduolat aures:
 Et patulas frustra nares iucundus odorum
 Halitus incurfat: calidus non pectora pulsat
 Spiritus. O quisquis ludibria tali a fingit,

R

Aut colit, ipse suis similis dijs exigat æuum,
 Mentis inops, & lucis egēs: non aure nec ore
 Accipiat reddatue sonos: nec nare sagaci
 Sentiat halantes per prata nitentia flores.

Tu uerò, genus à magno Israele profectum
 Et domus Aronis, genitiq; è sanguine Leui,
 Et quicunq; pio rerum uenerare parentem
 Obsequio, laudate Deum qui tecta Sionis
 Ardua, qui sacram Solyinæ bonus incolit ædē

PSAL. CXXXVI. *Confitemini Domino, quoniam bonus, &c. Carm. gen. 2.*

E la Deum laudate, Deū facilem q; bonum q;
 Larga benignum semper indulgentia.
 Eia Deū laudate. Deus namq; ille deorum est,
 Larga benignus semper indulgentia.
 Cui Domini rerum submitunt scepra tyrāni,
 Larga benigno semper indulgentia.
 Qui facit attonito solus miracula mundo,
 Larga benignus semper indulgentia,
 Qui nitidos mira arte polū conuoluit in orbes,
 Larga benignus semper indulgentia.
 Qui liquidis terras emergere iussit ab undis,
 Larga benignus semper indulgentia.
 Qui uitreo accendit flammantia lumina cælo,
 Larga benignus semper indulgentia.
 Qui solem auricomum iussit dare iura diei,
 Larga benignus semper indulgentia.
 Qui lunā & stellas teuebras distinguere noctis
 Iussit,

Iussit, benigna semper indulgentia.

Pignora prima Phari qui fato extinxit acerbo,
Larga benignus semper indulgentia.

Isacidas medio incolumes ex hoste recepit,
Larga benignus semper indulgentia.

Qui rubri Oceani torpentes diffidit undas,
Larga benignus semper indulgentia.

Perq̄ undas filias sobolem traduxit Abrami,
Larga benignus semper indulgentia.

Pharonem & Pharios submersit gurgite curr⁹,
Larga benignus semper indulgentia.

Deduxitq̄ suos deserta per auia tutos,
Larga benignus semper indulgentia.

Et ualidos merita prostrauit clade tyrannos,
Larga benignus semper indulgentia.

Strauit Amorrhæum ualida uirtute Seonem,
Larga benignus semper indulgentia.

Strauit Ogum magno fidentē corpore frustra,
Larga benignus semper indulgentia:

Metatusq̄ nouis agrum est utriusq̄ colonis,
Larga benignus semper indulgentia.

Isacidis habitare suis dedit hostica rui a,
Larga benignus semper indulgentia.

Qui nos in rebus miseros respexit egenis,
Larga benignus semper indulgentia.

Auertitq̄ ferum nostris ceruicibus hostem,
Larga benignus semper indulgentia.

Qui genti uitam humanæ uictumq̄ ministrat,
Larga benignus semper indulgentia.

Astrigeros laudate Deum qui temperat orbis,
Larga benignus semper indulgentia.

R ij

PSAL. CXXXVII. *Super flumina Bab.*
etc. Carm. gen. 22.

DVm procul à patria mœsti Babylonis in o-
 ris,

Fluminis ad liquidas fortè sedemus aquas
 Illa animum subiit species miseranda Sionis,
 Et nunquam patrij tecta uidenda foli.

Fleuimus, & gemitus luctantia uerba repressit
 Inq̄z sinus liquidæ decidit imber aquæ.

Muta super uirides pendebant nablia ramos,
 Et salices tacitas sustinuère lyras.

Ecce, ferox Domin' Solymę populator opime
 Exigit in medijs carmina læta malis:

Qui patriam exilio nobis mutauit acerbo,
 Nos iubet ad patrios uerba referre modos,

Quale cauebamus, steterat dum celsa Sionis
 Regia, finitinis inuidiosa locis.

Siccine diuinos Babylon irrideat hymnos?
 Audiat & sanctos terra profana modos?

O Solymæ, ô adyta, & sacri penetralia templi,
 Vllâne uos animo deletat hora meo?

Comprecor, antè meæ capiant obliuia dexte,
 Nec memor argutæ sit mea dextra lyra:

Os mihi destituat uox, arescente palato,
 Hæreat ad fauces aspera lingua meas:

Prima mihi uestræ nisi sint præconia laudis:
 Hinc nisi lætitæ surgat origo meæ.

At tu (quæ nostræ insultauit læta rapinæ)
 Gentis Idumææ tu memor esto pater.

Diripite, ex imis euertite fundamentis,
 Aequaq̄z

Aequaq̄s (clamabant) reddite tecta solo.

Tu quoq̄s crudeles Babylon dabis impia pœ-
Errerum instabiles experiere uices: (nas:

Felix qui nostris accedet cladibus ultor:
Reddet ad exemplum qui tibi damna tuū.
Felix qui tenero conspergit saxa cerebro,
Eripiens gremio pignora chara tuo.

PSAL. CXXXVIII. Confitebor tibi
Domine in toto corde meo, &c.

Carm. gen. 29.

Pectore te grato Dominūq̄s Deūq̄s fatebor
Coram superbis regibus,
Et tua facta canam.

Ad tua templa oculis, animo ad tua numina
Nomen celebrabo tuum (spectans,
Perpetuamq̄s fidem:

Qui promissa nouis donis cumulata rependis:
Audis uocantem, robora
Das animo trepido,

Te, quacunq̄s patet tellus circumflua ponto,
Reges fatebuntur Deum,
Quum sine labe fidem

Audierint: ritusq̄s tuos super æthera cantu
Ferent, tuæq̄, gloriæ
Ad inbar attoniti,

Nam liquidi quanquã trās ignea mœnia mūdi
Beatus in te permanes:
Attamen haud humiles

R iij

Despicis, elatosq; premis. discrimina mille
 Passim mihi circumstrepant,
 Te duce turus ero.

Tu ualida obsistes dextra furialibus ausis
 Qui me laessunt hostium:
 Incolumiq; dabis.

Quod superest, siquid superest. bonitate peren
 Quo coeperas gradu tuae (m.)
 Facta tuere manus.

PSAL. CXXXIX. Domine probasti
 me, & cognouisti me, &c. Carm. gen. 3.

Momenta uitæ nulla te latent meæ,
 Rector benigne cælitum.
 Seu sedeo, siue surgo, seu quid cogito,
 Tu cuncta præsens aspicias.
 Lux siue curam, seu quietem nox tulit,
 Curam & quietem temperas.
 Nec te minutæ uoculæ fugit sonus,
 Quam lingua temere fuderit.
 Et os & humeros, totiusq; corporis
 Sic arte mira fabricam
 Finxisti, acumen nullum ut humani ingeni
 Ratiouæ possit assequi.
 Quonam ergo uultum fugero tuum? quibus
 Clausus latebris occular?
 Petamne cælum? præsto es hîc. ad inferos
 Demergar? illinc non abes.
 Aurora curru me uolucris ut deferat
 Ad Occidentis limitem:

Hîc

Hic deprehendes me, nec hinc tutus tuæ
Vitabo fulmen dexteræ.
Incanta mens si fortè secum cogitet,
Nox me tenebris occulet,
Obscura tenebris nostra nox luce est tibi
Meridiana clarior:
Tibi nec tenebræ sunt tenebræ, nec tuæ
Nox ulla prouidentia est.
Arcana mentis tu tenes, qui pectoris
Arcana fabricatus es.
Qui me parentis uentre conditum, cutis
Tenello amictu inuolueras.
Compago mira corporis nostri, tuæ
Miraculum est solertia.
Stupenda cuius opera nec nostra assequi
Sed nec negare mens potest.
Nam nulla nostri tam minuta est corporis
Pars, ut tuam scientiam
Fugiat, nec ulla claustra pectoris latent
Te conditorem pectoris.
Massæ recentis rudia adhuc primordia,
Rudisq; massæ semina,
Ceum scripta haberes, corporisq; lineas,
Motum statumq; noueras.
Et membra nondum quum foret, quid adderent
Dies sciebas singuli.
Hæc mente tacita cogitanti mihi, stupor
Torpôrq; sensus alligat.
Animus labascit quum tuæ miracula
Perpendo mecum dexteræ.
Citius inibo numerum, arenæ in littore

R iij

Quot uoluat æstus corpora:
 Quamuis ocellis peruigil nunquam meis
 Dulcem soporem indulsero.
 O quando perdes impios rerum parens?
 O quando sanguinarios
 A me repelles qui scelesti nomini
 Et numini illudunt tuo?
 Te quisquis odit, numquid odi? non tuos
 Hostes habebam pro hostibus?
 Odi profectò: nec tuis ex hostibus
 Amicus est quisquam mihi.
 Reuolue mentis intimos sinus Deus,
 Latebrasq; nostri pectoris,
 Nisi hîc amorem uideris tui, nisi
 Animum obsequi non impigrum.
 Si par scelestis scelere sum, uitæ parem
 Da cum scelestis exitum.

PSAL. CXL. Eripe me Domine ab homi-
 ne malo, &c. Carm. gen. 6.

A Eterne rerum conditor, à malæ
 Linguaë ueneno me bonus assere,
 Meamq; periuri tuere
 Hostis ab insidijs salutem,
 Qui fraude tecta bella nefaria
 Ciet: nec atris mitior anguibus,
 Vibratq; linguam uirulentam, &
 Ore uomit rabido uenenum.
 Auerte fraudem, & me uiolentiæ
 Hostis scelesti subtrahe, qui mea

Vesti-

Vestigia obseruat, scrobesq;
 Obijciens, laqueosq; tendens.
 At tu, salutis præsidium meæ,
 Audi precantem: tu Dominus mihi
 Deusq;, tu me liberasti
 Incolumem crepero è duello.
 Idem impiorum nunc bonus irrita
 Fac uota: sæuam frange superbiam.
 Virusq; linguæ pestilentis
 In Domini exitium refunde.
 Deiecta cælo flammea perfidos
 Procella fundat præcipiti fuga,
 Cæcosq; propellat profundas
 Perpetui in barathri tenebras.
 Linguæ loquacis perfida uanitas
 Nunquam quieto deget in otio:
 Sed impiè dignum patris
 Exitium Domino parabit.
 At impiorum à u! Dominus suos
 Et fraude uindex asseret: ut pij
 Numen Dei præsens potensq;
 Perpetuo celebrent honore.

PSAL. CXLI. Domine clamaui ad te, ex-
 audi me, &c. *Carm. gen. 3.*

A Vrem uocanti da parens propere, meas
 Audi preces salutifer.
 Quum uerba fundo tristis, & puras manus
 Attollo, sic preces meas

R v

Manusq; puras respice, ac si thureo
 Odore maue te colam:
 Ac si colam te uictima & libamine
 Sero rubente uespere.
 Freno coërce linguam: ad oris ianuam
 Fac excubet custodia.
 Fac mens sequatur recta, fac in lubricam
 Ne flectat erroris uiam.
 Fac ne scelesto gaudeat coetu, neq;
 Mens fruatur impia.
 Me malo iustus increpet, me uerberet,
 Quam palpet impius, comam
 Quam rore nardi spargat. impij, precor,
 Et impiorum praesides,
 De rupis altæ quum ruent specula, sui
 Supplicia sceleris ut lauat.
 Tum subeat animum conscium, salubriter
 Quod me monentem spreuerint.
 Sic mortis horror ossium compagines
 Mihi laxat, ut caesæ iacent
 Fagi per arua fissa cuneis fragmina.
 Tu sanete rector caelitem,
 Spes una nobis es salutis, unicum
 Agnoscimus te uindicem.
 Vitam tuere ab impiorum cassibus,
 A fraude quam struunt mihi.
 Compos salutis impios fac in sua
 Cernam ruentes retia.

P S A L.

PSAL. CXLII. *Voce mea ad Dominum
clamaui, &c.* *Carm. gen. 17.*

Inuoco supplex Dominum, manusq;
 Tendo ad sidera supplices.
 Mentis huic pando lacrymas: quere
 Imploro miseris opem.
 Pectus afflictum dolor obruebat:
 Quamuis rex bone celitum
 Puriter uitæ mihi tu peractæ
 Esles arbiter optimus.
 Quum domo gressum tamen efferebam,
 Tendebant mihi retia.
 Nec mihi notus, nec amicus usquam,
 Quoquo lumina uerteram.
 Exitus nusquam, fuga nulla, nemo
 Qui me sospite plauderet.
 Ergo te, rerum pater, inuocaui,
 Vnum præsidium in malis.
 Tu meæ uires, mea spes, opesq;
 Dum sedes hominum colo.
 Da meis aurem facilem querelis
 Fracti cladibus ultimis.
 Assere à sæui manibus tyranni,
 Qui me fortior opprimit.
 Carceris uitam rape de tenebris,
 Ut te laudibus efferam:
 Tèq; conuentus celebret piorum,
 Promptum ferre pijs opem.

PSAL.

PSAL. CXLIII Domine exaudi orationem meam, &c. Carm. gen. 15.

A Vdi uocantem rebus in asperis,
Et lenis aurem da precibus meis,
Rerum creator: quaq; soles fide
Et æquitate. ab hostibus eripe.
Iuris seueri ne trutina meam
Expende uitam: nemo hominum innocens
Sic est. tribunal possit ut ad tuum
Se profiteri crimine liberum.

En hostis atrox imminet, & premit
Stratum: tenebris tristibus abditus,
Et lucis exors dego, uelut specu
Quos in sepulcri mors fera condidit.

Mens penè curis obruta uoluere
Priora cœpit tempora, quum patres,
Spes quos fouebat præsidij tui,
De fauce leti sæpe reuelleres.

Hac recreatus rursus imagine,
Imploro supplex auxilium tuum.
Intenta mens te respicit, arida
Tellus ut imbres sub caue torrido.

Non lentus audi. nam mihi spiritus
Vix fessa pulsat pectora: si tui
Aperis oris lumen amabile,
Mors atra siccis faucibus imminet.

Spe mens labores auxiliij tui
Fert: spectat unum te, pater optime.
Audi precantem lenis, & exitum
Iamiam obruturis pande periculis.

Ab

Ab hoste sæuo protege me, meæ
 Custos salutis: praua repellere
 Mentem manumq̄, & recta capeffere
 Doce, unicum te qui ueneror Deum,
 Arcana fac uis numinis ut tui
 Per plana gressum dirigat, ut tua
 Mandata secter: neu malè credulum
 Error malorum uertat in orbitam.
 Vt nulla numen non celebret tuum
 Et æquitatem natio, recrea
 Me destitutum præsidio: & malis
 Hostis scelesti libera ab artibus.
 Fauoris umbra me solita tege
 Et qui me acerbis usq̄, doloribus
 Affligit, hostem perde nefarium,
 Seruumq̄ serua perpetuò tuum.

PSAL. CXLIIII. *Benedictus Domi-*
nus Deus, qui &c. *Carm. gen. 13.*

Quo te rex hominum carmine prosequar?
 Qui firmas animum robore, qui manum
 Et bellare doces, & dubij regis
 Per discrimina prælij.
 Quòd uiuo & ualeo, tutus & hostium
 A fraude, eximia fulgeo gloria:
 Quòd latè ualidis impero gentibus,
 Totum muneris id tui est.
 O rerum genitor, quantulus est homo
 Hac quem prosequeris munificentia,
 Et

Et curas patria sollicitudine
 Figmentum fragilis luti?
 Quo nec bulla leuis uanior est, neq;
 Quæ mentes agitant somnia turbidas,
 Nec serum fugiens umbra crepusculum,
 Nec fumi uolucris uapor.
 Cæli pande fores rex bone cælitum,
 Ac de sidereis labere sedibus:
 Montes nube operi: per liquidi aëris
 Campos fulgura traijce.
 Turbatos trepida sparge fuga impios,
 Et sparsos iaculis perde sequacibus:
 Porrectaq; manu me, pater optime,
 Sæuis eripe fluctibus.
 Hostis pelle malam uim bonus impij:
 Linguae uaniloquæ reprime toxica:
 Assuetæq; dolis pestiferis manus
 Vires contere uiribus.
 Ut te nostra nouo carmine barbitos
 Dicat, subsidio qui recreas tuo
 Reges: qui grauib; sæpe periculis
 Vitam Dauidis eripis.
 Hostis pelle malam uim procul impij.
 Linguae uaniloquæ reprime toxica:
 Assuetæq; dolis pestiferis manus
 Vires contere uiribus.
 Natorum soboles crescat, ut ubere
 Surgit filua solo laurea: uirgines
 Cultu sic niteant ut laquearibus
 Templorum tholus aureis.
 Stipentur grauidis horrea frugibus:
 Pleno

Pleno cuncta penu copia suggerat:
 Fœcundi pecoris non capiant greges
 Latis pascua saltibus.
 Pingues plaustra boues & nitidæ trahant:
 Nec tristi resonent compita classico,
 Nec fletu plateæ: nec furor hœsticus
 Clausis affrenat oppidis.
 Felicem populum, inter bona talia
 Qui uitam in tacito transigit otio.
 Felicem populum ter quater, omnium
 Cui rerum pater est Deus.

PSAL. CXLV. Exaltabo te Deus meus
 rex, &c. Carm. gen. 30.

Teregè Dominumq̄z canā dū lucida uoluet
 Lucidus astra polus,
 Et unicum colam Deum.
 Luce canam te, nocte canam te: nulla carebit
 Laudibus hora tuis,
 Rerum creator & salus.
 Magne parēs, nullo cui clausa potētia fine est,
 Sæcula cuncta tuas
 Laudes sonabunt: & patres
 Longæui tua facta canent, seræq̄z nepotum
 Per seriem soboli
 Prodent: nec ætas gloriam
 Nesciet ulla tuā: mirandaq̄z facta decusq̄z
 Ille memor referet:
 Hic magnitudinem canet.
 Ille bonum feret & iustum, & placabilis iræ,
 Et

Et ueniæ facilem, &
Larga benignum dextera.

Totq̄ inter decora & laudum præconia nullo
Emoritura die,
Nil clarius clementia.

Ergo parens rerum, stellantis machina cæli
Cuncta suo gremio
Complexa prædicat tuum

Robur: & intacti scelerum contagæ nefanda,
Te celebrant alacres,
Tuiq̄ uires imperi

Per populos latè uulgant: ne nescia sceptri
Terra sit ulla tui,
Et gloriæ & potentiæ.

Imperium sine fine tibi: nec legibus æui
Subdita scepra tenes,
Aut clausa metis temporum.

Tu lapsos rursus attollis, firmasq̄ labantes.
Incolumesq̄ foves
Vitæ beatæ commodis.

Te uolucrū pecudumq̄ genus, te sæua ferarū
Sæcula respiciunt
Vnum, suoq̄ tempore

Accipiūt uictum. tu dextram pandis, & omne
De locuplete penu
Animal benignè recreas.

Quicquid agis, iusteq̄ & sancte agis: impiger
Supplicibus facilem (aurem
Præbes: opisq̄ compotes

Dimittis puro qui pectore cunq̄ precantur:
Auxilioq̄ pijs

Præfens

Præfens es, & periculis
 Eruis è cunctis qui te uenerantur animæq̃;
 Cumq̃ suo scelere
 A stirpe uellis impios.
 Ergo omnes te iure canent, nomenq̃ tacebit
 Natio nulla tuum
 In sæculorum sæcula.

PSAL. CXLVI. *Lauda anima mea Do-*
minum, &c. *Carm. gen. 6.*

TE, magne rerum conditor, & tuas
 Sonabo laudes, factaq̃ posteris
 Miranda prodam, dum recurret
 Per calidos mihi sanguis artus.
 Securitatem ne stabilem tibi
 Promitte, regum præsidio: neq̃
 De stirpe mortali & caduca
 Pone tibi columen salutis.
 Ut membra liquit spiritus, in suam
 Terrena moles terram abit: & diu
 Consulta uanescunt, & auras
 Irrita per uacuas feruntur.
 O ter beatum quem Deus ætheris
 Fido tuetur præsidio, suas
 Qui spes opesq̃ in uno
 Constituit Domino Deoq̃,
 Qui terram & æquor condidit & polum,
 Et quicquid æquor terra q̃ continet
 Polusq̃ qui plis alijs, præstat
 nesc

Perpetuo stabilis tenore.

Quinet tyranni ui finit opprimi
infirmiorem, aut esurie premi:

Qui carcerum ex emptos tenebris
Compedibus leuat innocentes.

Qui nocte pulsa, luminis aurei
Cæcis refundit luminibus iubar:
Gressusq; firmat claudicantes,
Iustitiamq; amat æquus æquam.

Cura fideli qui fouet aduenam,
Orbæ marito qui uiduæ fauet,
Orbos puellos qui tuetur,
Et scelerum labefactat artes.

Rex ergo habenas imperij tuus
Sion tenebit, sidera dum polum
Pingent, & obliquum per orbem
Sol rutilos agitabit axes.

PSAL. CXLVII. *Laudate Dominum,
quoniam, &c. Carm. gen. 2.*

E la Deum laudate: Deo date carmina digna
Certè erudito dignus ille est carmine:
Qui Solyman instaurat rursus, passimq; per
Sparfos reducit exules Abramidas: (orbem
Qui fractos animi leuat, & corda anxia lenit:
Mulcet dolores, mitigatq; uulnera:
Qui numerat tacito labentia sidera mundo,
Suisq; quæq; nuncur ^{uocabilis.}
Magna Dei uirtus, im ^{cunq; potentia: nulla}
quam

Quam lingua fari possit, aut mens cogitet.
Qui mite ingeniū fouet, alleuat, auget honore
Humiq̄ sternit impiam superbiam.
Eia Deum cantate, Deo persoluite grates.
Grato benignum canite patrem barbito.
Qui cælum obnubit tenebris, terrā rigat imbre
Montesq̄ læto uestit altos gramine:
Qui pecudum genti larga dat pabula dextra,
Coruoq̄ uictum seroganti sufficit.
Quem neq̄ magnanimū delectat robur equo-
Nec uis ferocis aut lacertus militis: (rum,
Sed pietas animi simplex, & in illius una
Quæ spem salutis collocet clementia.
Eia, Dei laudes Solymææ pangite turre:
Benignitatem mons Sionis prædica.
Qui portarū aditus claustris firmavit ahenis,
Ciuesq̄ cunctis commodis auxit tuos:
Qui te pace beat læta, & defendit ab hoste:
Et messe haurit tritici campos tegit.
Cuius ad imperium fundit sua munera tellus:
Natura cuius prompta paret iussibus:
Qui niibus cellos operit, ceu uellere, mōtes:
Densas pruinas cineris instar deiicit.
Et glacie lapsus solidarum frenat aquarum:
Cuius rigorem quis feret mortalium?
Quum libuit, molles glacies tabescit in undas,
Aspirat aura mitior, riuī fluunt.
Ostenditq̄ suam per signa illustria mentem:
Legesq̄ Abrami tradidit nepotibus.
Non ita se populis alijs monstrauit amicū,
Qui scita legum nesciunt cælestium.

PSAL. CXLVIII. *Laudate Dominum
de celis, &c.* *Carm. gen. 10.*

Laudate Dominum cælitum
Chori beati, qui procul
Contagio mortalium
Templa ætheris tuemini.

Laudate Dominum, quos sibi
Adesse iussit Angelos:
Laudate Dominum exercitus
Parère prompti iussibus.

Laudate Dominum, qui diem
Sol, luna noctem illuminas.
Laudate Dominum lucidis
Stellæ decoræ flammulis.

Laudate eum rotatiles
Tot orbium compagines,
Et unda longè celsior
Campis nitentis aëris.

Huic cuncta laudes dicite,
Numenq; cuncta pangite
Quòd cuncta nutu condidit,
Et cuncta nutu sustinet:

Fixitq; firmo cardine,
Ne ui senectæ corruant:
Certisq; uinxit legibus,
Quas transgredi non audeant.

Laudate Dominum sub specus
Terræ dracones abditì.
Et uasta cete, quæ sinus
Ponti repostos finditis.

Ignes,

Ignes, niues, & grandines,
 Vaporq; & auræ spiritus,
 Ad iussa Domini mobiles
 Circumrotantes turbines.
 Colles feraces, & feri
 Montes, & omnes arbores,
 Seu montibus rigescitis:
 Seu cultibus mansuescitis:
 Mites feræq; bestiaë,
 Humiq; lentè reptiles,
 Et quæ liquentes aëris
 Campos uolando carpitis:
 Reges & orbis præfides,
 Et nationes liberaë,
 Et pauperi plebeculæ
 Qui ius ab alto dicitis:
 Et uos iuuenta florea
 Lati puelli & uirgines,
 Senesq; uitæ in ultimo
 Iamiam exituri limine,
 Laudate Dominum: numini
 Sit eius uni gloria,
 Vnumq; noscat omnium
 Cælum solumq; principem.
 Hunc omne in æuum laudibus
 Propago tollat Ifaci:
 Sibi dicatam qui bonis
 Gentem beauit omnibus.

PSAL. CXLIX. Cantate Domino can-
 ticum nouum, &c.

Carm. gen. 13.

S iij

Cantate Domino canticum
 Nouum: sonet laus illius
 Cœtus per omnes, qui sacris
 Non se profanis polluunt.
 Oblectet Isaci genus
 Auctore se suo: suo
 Regi Sionis arduæ
 Congratulentur filiæ:
 Nomen celebrent illius
 Lætis choris & tympanis:
 Eiusq; laudes accinant
 Blandè canoro pectini.
 Gentem bonus parens suam
 Amore sancto amplectitur,
 Mitèmq; mansuetudinem
 Firmat salute immobili.
 Cœtus piorum ut gestiant
 Foris parata splendido,
 Domiq; secum clanculum
 Lætentur in cubilibus.
 In ore, rerum præsidis
 Laus continenter personet:
 Vtrinq; acui in dexteris
 Vibrentur enses uindices.
 In se ferarum ut gentium
 Crudelitatem uindicerent:
 Et in futurum iras, minas,
 Superbiamq; comprimant.
 Reges suorum ut hostium
 Arctis catenis alligent,
 Et ferreis coërceant

Vinclis

Vinclis feroces principes.
 Pœnas secundum cœlitus
 Præscripta ab ijs ut exigant,
 Et laus piorum peruolet
 Omnes per orbis cardines.

PSAL. CL. *Laudate Dominum in sanctis
 eius, &c.* Carm. gen. 13.

Laudate Dominum, lucidum
 Templum colentem siderum,
 Qui vi suæ potentæ
 Firmavit orbis cardines.

Laudate Dominum fortiter,
 Vbiq; gestis inclytum.
 Laudate magnitudinem
 Captum supra mortaliū.

Laudate Dominum bellicæ
 Claris tubæ clangoribus:
 Laudate Dominum nablijs,
 Lyrisq; blandè garrulis.

Laudate Dominum tympanis,
 Choriq; festi cantibus:
 Laudate Dominum fidibus, &
 Sonore dulci tibiæ.

Laudate eum tinnitibus
 Lætis canori cymbali.
 Hæc cuncta laudent quæ trahunt
 Vitalis auræ spiritum.

S iij